

Warszawa, dnia 12 września 1950 r

G03b 13/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 33859

Kl. 57 a, 9/01

Jean Théodore Foufounis

(Paryż, Francja)

Celownik, umożliwiający używającej go osobie fotografowanie samej siebie

Udzielono z mocą od dnia 20 grudnia 1947 r.

Pierwszeństwo: 5 kwietnia 1945 r. (Francja)

Wynalazek dotyczy celownika, umożliwiającego osobie, używającej go, fotografowanie samej siebie oraz sprawdzanie postawy i wyrazu twarzy w chwili uruchomienia aparatu fotograficznego niezależnie od kąta, pod jakim na osobę tę skierowany jest obiektyw aparatu fotograficznego.

Przedmiot wynalazku znamieny jest tym, że między obiektywem celownika i ekranem, przeznaczonym do pokazania rzeczywistego obrazu osoby, włączone jest elektryczne urządzenie transmisyjne, przetwarzające energię świetlną na energię elektryczną oraz energię elektryczną z powrotem na energię świetlną.

Zaletę takiego rozwiązania stanowi to, że umożliwia ono elektryczne wzmacnianie, na skutek którego uzyskuje się lepszą wyrazistość obrazu. Pożądane to jest szczególnie wtedy, gdy celownik jest wykonany tak, aby na ekranie ze szkła matowego ukazywał obraz osoby fotografującej siebie. Dzięki wynalazkowi osoba fotografująca siebie może mieć jasne pojęcie o wyniku, jaki osiągnie na fotografii, i to bez po-

trzeby zbyt intensywnego, mogącego ewentualnie oślepić, oświetlenia jej.

W celu umożliwienia wzmacniania celownik według wynalazku posiada urządzenie, np. ikonoskop, do przetwarzania na prądy elektryczne obrazu optycznego, wytworzonego za pomocą obiektywu lub odpowiedniej powierzchni odbijającej, oraz urządzenie wzmacniające wspomniane prądy elektryczne, przy czym odpowiednie urządzenie, np. oscylograf, odtwarzają obraz identyczny z pierwszym, lecz o znaczniejszej intensywności.

Przedmiot wynalazku przedstawiono na rysunku.

W celowniku według wynalazku stosuje się urządzenie z ikonoskopem takie, jak w telewizji. Ikonoskop posiada mozaikę fotoelektryczną 1. Mozaika ta jest bombardowana wiązką elektronową z katody 2. Wiązka ta jest odchylana działaniem pól elektromagnetycznych cewek, zasilanych prądami w postaci zębów piły, wytwarzanymi przez generator 4 i powodującymi rozkładanie rzeczywistego obrazu, wytworzonego na

ikonoskopie przez obiektyw 5. Prądy zmienne, przepływające przez obwód ikonoskopu, są zwykle wzmacniane i służą do modulowania fali nośnej do nadawania drogą radiową poprzez eter. W odbiorniku prąd otrzymany zasila elektrodę siatkową oscylografu 6, posiadającego ekran fluoryzujący 7. Na skutek zmian potencjału siatki 8 elektrony przechodzą przez siatkę lub też są przez nią zatrzymywane. Na torze przelotu od katody do ekranu elektrony są odchylane przez okresowo zmienne pola elektromagnetyczne, wytwarzane przez cewki 9 i synchronizowane z polami w ikonoskopie 1, w celu złożenia przesłanego obrazu.

Przy stosowaniu tego sposobu w celowniku według wynalazku, nadawanie przez radio nie jest potrzebne. Oscylograf 6 jest bezpośrednio połączony za pomocą giętkiego kabla 11 z wyjściem wzmacniacza 10 przyłączonego do ikonoskopu 1, podczas gdy cewki 9, wytwarzające magnetyczne pole w oscylografie 6, mogą być zasilane tym samym prądem w postaci zębów piły, który zasila cewki 3, służące do wytwarzania pola, rozkładającego obraz w ikonoskopie 1.

Obraz osoby O może być wytworzony w ikonoskopie bądź przez obiektyw 13 aparatu 14 do zdjęć fotograficznych, w przypadku aparatu refleksyjnego, bądź przez pomocniczy obiektyw 5, znajdujący się możliwie najbliżej wspomnianego obiektywu 13 w celu zredukowania błędu paralaksy.

Oscylograf 6 jest osadzony na ramieniu lub wsporniku 15, obracającym się np. na czopie 16 w tym celu, aby osoba O mogła ustawić go w polu widzenia.

Urządzenie jest wyposażone w narzędzia, umożliwiające danej osobie odsłonięcie przez nią samą przesłony aparatu do zdjęć fotograficznych. Narzędziami tymi są np. działający na przesłone kabel 17 i guzik lub pedał 18.

Osoba używająca aparatu, znajdująca się tuż przy guziku 18 (lub pedale), może więc dobrać postawę na ekranie 7 i sfotografować samą siebie w pożądanym momencie, w dowolnej żądanej pozycji, naciskając na guzik (lub pedał), który w razie potrzeby może równocześnie zapalić lampę magnezjową.

Oczywiście wynalazek nie ogranicza się do

szczegółów wykonania wyżej opisanych, które podane są jedynie tytułem przykładu. I tak, ramię 15, podtrzymujące oscylograf, może być zastąpione przymocowanym przegubowo równoległobokiem, posiadającym dwa boki stałe pionowe, przy czym jeden z tych boków stanowi oś 16, drugi zaś — prostopadłą do osi geometrycznej oscylografu, dzięki czemu ekran fluoryzujący może zajmować nieskończenie wielką liczbę pozycji, odpowiadających różnym kierunkom, według których wzrok, osoby używającej aparatu, może być kierowany.

Zastrzeżenia patentowe

1. Celownik, umożliwiający używającej go osobie fotografowanie samej siebie, znamieny tym, że posiada urządzenie, które energię świetlną obrazu rzeczywistego, wytworzonego przez obiektyw celownika, przetwarza na energię elektryczną, która po wzmocnieniu jest przetwarzana z powrotem na energię świetlną.
2. Celownik według zastrz. 1, znamieny tym, że urządzenie, przetwarzające energię świetlną na elektryczną oraz następnie tę energię elektryczną na świetlną, zawiera ikonoskop (1), na którym wytwarzany jest przez obiektyw obraz rzeczywisty i sprzężony z ikonoskopem poprzez wzmacniacz (10) oscylograf (6), posiadający ekran świetlny do odtwarzania obrazu wytworzonego przez obiektyw.
3. Celownik według zastrz. 2, znamieny tym, że obiektywem, przeznaczonym do wytwarzania obrazu w ikonoskopie, jest obiektyw aparatu do wykonywania zdjęć.
4. Celownik według zastrz. 2, znamieny tym, że obiektywem, przeznaczonym do wytwarzania obrazu w ikonoskopie, jest obiektyw pomocniczy, umieszczony tuż przy obiektywie do dokonywania zdjęć.
5. Celownik według zastrz. 3, znamieny tym, że oscylograf (6) jest osadzony na wsporniku obrotowym, umożliwiającym ustawienie ekranu oscylografu w polu widzenia osoby używającej aparatu.

Jean Théodore Foufounis

Zastępca: inż. Jerzy Hanke
rzecznik patentowy

